

казва баща ви така, а пары да ви не остави? — Дѣвойка-та отговори: баща ми имаше пары въ злато и въ хартии; нѣ прѣди да умре, той заямѣ та за пары-ты не могохмы да чюемъ отъ него дѣ гы е дѣнжлъ. При тыя думы дѣвойка-та си истри двѣ слъзы, кои-то бѣхж потекли по образа ѿ. На столара домилѣло, очи-ты му отъ радость ся свѣтнѣли и той не могълъ вече да млѣчи. Дѣвойко! извика той, не грыжѣте ся! пары-ты не сж изгубены; ето ви гы! Ако гы знаете колко сж, бройте гы! ни парица отъ тѣхъ не е покѣтнѣта.

Дѣвойка-та ся намѣри въ чюдо, не може да повѣрва; нѣ майка ѿ си подвигнѣ главж и рече: Богъ да ви заплати за единадесять-тѣ хыляды, что ни връщате, и при тыя думы като да ся свѣстила.

Столаръ-тѣ ся радвалъ и му было драго като глядалъ колко сж благодарны и признателны оныя жены. Приказа имъ какъ намѣрилъ пары-ты и увѣри гы, че въ живота му тоя день былъ най-добрый день. Оттамъ ся затече право у дома при женж си та ѿ пригрѣнж и растреперенъ отъ радость рече ѿ: жено! намѣрихъ чи были пары-ты и врънѣхъ имъ гы; а тыи, кои-то, безъ да сж кривы, теглѣхж си черно-то тягло, благословихж мя. Да бѣхмы задрѣжяли пары-ты, можяше да загынѣтъ отъ неволж двѣ добры жены, и ные щяхмы да отдѣвамы за това; а испослѣ кога го научяхмы, ные само себе си щяхми да прѣкарвамы, че смы крадци и обираче.

Ные ако и да си трѣбувамы единъ другому, зачто-то смы като братие отъ еднж голѣмж челядь, отъ чловѣческий родъ; нѣ пакъ за насъ е честь и хвала, кога по силж-тж си връщамы съ работж-тж си толкова колко-то добывамы отъ другы. И да ны